

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Saltatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Cum dno certare vero simul atque cupit quis. Cuique Deus bene vult, damnum hinc certe imminet ingei. Vide, Furtum, Rapina.

Saltatio.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Saltatio, est corporum iactatio, quam vulgus tripudium vocat, a verbo Salto. Gr. χορεία, chorea, & χορός. Heb. Chagh, vox media, a verbo Chaghag, festum celebrant circuitionibus, choreis & aliis ceremoniis. De Choreis & Saltationibus, sacris infra citantur historie Biblicæ. Profanarum exempla suppeditant seculares scriptores. De Saltatione multa obseuati digna profert etymologicon trilingue Lugdunense, pag. 704. & 705.

LOCI BIBLICI.

Saltationis fit mentio in Scriptura sacra, Exod. 15. 20. & 32. 6, 11. Num. 18. 7. 2. Sam. 6. 18. Ecl. 3. 4. Matth. 11. 17. & 14. 6. Marc. 6. 9. 22. Luc. 7. 9. 31.

APOPTHEGMATA.

Lesbonax historiones ac gesticulatores appellare solebat χοροδοξοί, quod manibus saperent, non lingua. Erant enim saltationis genus: quo graues etiam historie citra vocem vel recitantes, vel tibicinibus, ipse etiam ipsum saltantem assensus est Demetrius. Ille saltantem Homericam fabulam, adulterium Veneris ac Martis, a vulcani vinculis irretitos adamantinis, ac sole prodeunte, diis cæcæris exhibitos, Venereum crubescens, varios Deorum asstantium affectus, Mercurium optantem talia vincula, Martem damnatum, ut penderet mœchagria, ac præterea quicquid ad eam fabulam pertinet. Ibi Cynicus artem admiratus, dixit: Audio homo quæ facis: nō video tantum, sed mihi manibus ipse loqui videris. In huiusmodi locis dem scripsit Lucianus. Plato non probat: tamen apud Christianos saltatur inceptus Cælius Rhodiginus li. 5. c. Erasm. li. 8. apoph.

Demetrius Cynicus damnabat artem saltatoriam, velut inutilem gestulationem adhibere modos. Cui gestulator quidam non imperitus, cupiens artis suæ vindicare gloriam, iussit ut sub motis tibicinibus, ipse etiam ipsum saltantem assensus est Demetrius. Ille saltantem Homericam fabulam, adulterium Veneris ac Martis, a vulcani vinculis irretitos adamantinis, ac sole prodeunte, diis cæcæris exhibitos, Venereum crubescens, varios Deorum asstantium affectus, Mercurium optantem talia vincula, Martem damnatum, ut penderet mœchagria, ac præterea quicquid ad eam fabulam pertinet. Ibi Cynicus artem admiratus, dixit: Audio homo quæ facis: nō video tantum, sed mihi manibus ipse loqui videris. In huiusmodi locis dem scripsit Lucianus. Plato non probat: tamen apud Christianos saltatur inceptus Cælius Rhodiginus li. 5. c. Erasm. li. 8. apoph.

Hegefanax. Apud Antiochum regem, non amici solum regis pyrrichiam saltabant in coenis, sed ipse etiam rex. Quum vero ad Hegefanaxem historicum ordo choreæ peruenisset, alitergens dixit: Nunquid o rex, me male saltantem maui aspiciet, an potius mea quædam scripta bene pronuntiantem audire? Qui cum dicere iussus esset, ita regi placuit, ut inter eius amicos & familiares cooptaretur. Athen. li. 4.

Clithenes. Quum nobilem filiam haberet, præconem edici iubebat in Olympiis, qui se dignum esse Clithenis generum ad prægium diem ad Sicyonem veniret. Quo quum multi proci conuenissent, ex omnibus videbatur magis idoneus Hippodides Athenientis Tifandri filius: sed cum supra mentem Laconicos Atticos, & Rhodios, ad tibias saltaret, curibusque machinis modulatus esset, stomachatus Clithenes: Tifandri (inquit) fili, desaltasti matrimonium. Bras. lib. 3.

Albertus Imp. dicere solebat, venationem esse exercitacionem virilem, saltationem autem muliebricam. Notauit autem molliorem quorundam principum, qui quum se Hercule fortiores esse iactarent, & Hannibalis scientiam militarem sibi ipsis ascribant, maiorem tamen vitæ partem, Sardanapalum imitantes, in conuersione nobilitatis matronarum virginumque, aulicarum inueniuntur ludentes, molliiterque saltantes. A. Ene. Syl. lib. 4. Comment. in reb. gest. Alb. regis.

Eridericus Imperator. Eum sepe numero dicere solitum acceptimus: Malle se febriferi, quam saltationi operam dare. A. Ene. Syl. 1. Comment. de reb. gest. Alb.

Alphonfus Gallos potissimum leues esse dicebat, qui quo magis rate prouecti essent, eo magis saltationis infania se oblectarent. Anon. Panorm. lib. de reb. gest. Alphonfus & A. Ene. Syl. de eius dicitis.

Idem, cum forte mulierem quandam impudentius saltantem aspexisset, Expectate, inquit, mox Sibylla edet oraculum, sentiens, Saltationem infantiæ genus esse. Sibylla enim vates non edebat oraculum, nisi furore corrupta. Panorm. li. 2.

Idem audiens Scipionem saltatione animum relaxasse, Saltatorē ab infania nihil differre dixit, nisi quod hic dum saltat, ille autem dum viuit, infans est. Pan. lib. 1. de reb. gest. Alb.

Idem. Cum argueretur, quod cum a saltatione tantopere ipse abhorret, in aduentu tamen Frederici Imperatoris tertii, cum ipse Imperator & Leonora Augusta saltare palati visus esset, respondit: Eum quidem qui luxurie causa saltat, stultum & infanum merito esse, sed si honoris alicuius gratia fieret, reprehensionem aliqua ex parte effugere, quandoquidem cum magnis

VIRI

comendatum, quod & nunc multis fit ianis. ... quomuis nemo vsque ad Deos manus por...

APOPTHEGMATA.

cernens quendam male audientem, quasi monumenta...

preclare dicere solitus est, se vehementer admirari eos...

Olympio detraxit magni ponderis aureum amicum...

Menias aureas atque areas diis dicatas e phanis sustulit...

SIMILITVDINES.

Saurum ex vna sustuleris, quia illic & vipera est, non...

ADAGIA.

Sacris abstinentæ manus. ... sacrum inflare ei, qui sacris rebus ac...

